

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ SĂPTĂMĂNALĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL :

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate 300 Lei

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA :

ARAD. STR. LAE BARNA 4.

Inscris la Trib. Arad secția III.
No. 6/1939

Girant responsabil : N. ONCU

Administrarea Duhului Sfânt

Duhul Sfânt a fost pogorât pe pământ pentru a umple golul prin înălțarea Domnului Isus. Și pe drept cuvânt a fost numit „Vicarul lui Hristos”. Duhului Sfânt îi revine sarcina de a conduce biserica lui Isus, până El va veni din nou în glorie. El e supraveghetorul bisericii pentru a fi armonie și o legătură strânsă cu Capul bisericii. Ce clar apare administrarea Duhului în capitolul 12 din I epistolă către Corinteni! „Sunt felurite daruri... felurite slujbe... felurite lucrări... fiecare-ia i se dă... Dar toate acestea lucruri, le face unul și același Duh.” **Biserica în care e administrarea Duhului e biserică cu autoritate, unită, templul lui Dumnezeu cel viu. Iar acolo unde lipsește administrarea Duhului în biserică, e o anarhie, o sinagogă a nelegiuirii.**

Cine vrea să cunoască apostasia care acopere un foarte mare număr de popor creștin, să caute acolo administrarea Duhului Sfânt și nu o va găsi. **Duhul Sfânt trebuie să aibă autoritatea Mănuitorului.** El trebuie să fie până la venirea din nou a Domnului, Capul credincioșilor. Sunt unele locuri unde această autoritate și administrare e dată omului. Acolo Duhul nu mai are ce căuta. Locul său e ocupat de altcineva. El și-a pierdut însemnătatea de „Vicar a lui Hristos.” Când Duhul Domnului vorbind prin Pavel despre secretul nelegiuirii și culmea apostasiei, ne dă o descriere pe care oricine o poate înțelege. „Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu”. (II Tes. 2:4) Ce este Templul lui Dumnezeu? Biserica, fără nicio discuție. „Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumne-

zeu și că Duhul Sfânt locuiește în voi?” (I Cor. 3:16.) Ce e prevăzută aici? Duhul Sfânt este conducătorul și administratorul și numai el singur.

În timp ce Domnul Isus este înălțat în glorie, stand în slujba de mijlocitor al nostru „la dreapta lui Dumnezeu”, e înlocuit în conducerea și administrarea bisericii de Duhul Sfânt. El are însă sarcinarea divină să fie dealungul veacurilor conducătorul bisericii pe pământ. El e Duhul vedei, Duhul unirii, și când el lipsește se intronează blestemul. **În toate afacerile bisericii noi trebuie să căutăm voia și aprobarea Duhului Sfânt.** Așa au făcut primii creștini. „Caci s'a parut în merit Duhului Sfânt și nouă...” (I Papt. 15:28.)

O învățatură foarte adâncă e în II Cor. 3, unde ni se dă totul în care noi putem auzi vocea Duhului în afacerile bisericii. Acolo administrarea Duhului e pusă în contrast cu administrarea legii. Deosebirea e că scrierea e făcută „nu cu cerneală, nu pe niște table de piatră, ci de Duhul Domnului pe niște table cari sunt inimi de carne”. Inima credinciosului trebuie să fie simțitoare la ceea ce scrie această mână.

Învățătura aceasta o avem și în Apocalips — Evanghelia Domnului Isus după înălțare. În mesajul Său către cele șapte biserici e o arătare credincioasă a stării în care se aflau ele atunci. Un creștinism îndepărtat de la calea adevărată, e chemat îndărăt prin strigătul repetat: „Vino! Vino! Vino!” Și pentru fiecare în parte e un glas care se aude spunând: „Cel ce are urechi

să audă ce zice Bisericilor Duhului...”

Să ne coborâm acum și să observăm actele și lucrările unde Duhul își exercită conducerea și administrarea sa. Întâi,

Duhul Sfânt în slujba și conducerea Bisericii. În cuvântarea de rămas bun a Ap. Pavel către bătrânii din Efes se spune: „Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v'a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuș sângelui Său”. (I Papt. 20:28.) La început se vede că oamenii cari au pastorit biserica au fost dați de Duhul Domnului. Insași slujba la care au fost puși cere o alegere și aprobare divină. Iar în Epist. Efeseni 4:11 se scrie: „Și El a dat pe unii apostoli, pe alții prooroci, pe alții evangheliști, pe alții pastori, și învățatori pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.” Iar despre Domnul Isus spune: „S'a suit sus, a luat robia roabă, și a dat daruri oamenilor. Deci între înălțarea Domnului Isus și între pogorârea Duhului Sfânt este o relație strânsă. Hristos S'a înălțat la cer să fie „Capul peste toate lucrurile bisericii”, iar Duhul Sfânt s'a pogorât pentruca să „zidească trupul lui Hristos”.

Închipuți-vă acum oameni nealeși și netrecuți pe lista celor inspirați, cocoțați în lucrarea bisericii. Va fi binecuvântare acolo? Va fi cunoscută biserica în sfințenia și progresul ei? Mai e acolo administrarea Duhului Sfânt? Și schimbați gândul. Priviți o biserică la conducerea căreia sunt

(Continuare în pag. 6-a)

Farul Creștin

Foarte religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul IX. No. 8 Sâmbătă 22 Februarie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.

În străintătate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primește abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Lae Barna 4.
Căder: N. Oncu, Arad, în Birou Nr. 4

DELA REDACȚIE

Rugăm pe acei ce ne scriu, și ne spun că iubesc foarte mult revistele noastre, ca să ne facă dovadă de aceasta prin trimiterea unui abonament nou.

Părinți cari doresc apropierea copiilor lor de cuvântul Domnului să le aboneze revista Farul Creștin, și săptămână după săptămână citind articolele, se vor apropia mai mult de Domnul.

Câteva familii refugiate, ajunse într-o mare sărăcie, ne roagă să le trimitem Farul. Și știm că încă mulți săraci ar fi foarte bucuroși să primească și să citească Farul. Deaceia facem apel și propunem fraților cari au putința să trimită costul unui sau mai multor abonamente pentru săraci. Iar noi vom trimite revista și le vom face cunoscut numele fratelui care a achitat abonamentul. Ar fi un gest creștin, o dovadă de dragoste și o faptă de milă.

Peste câteva zile vom trimite prin poștă cadourile făgăduite celor ce au făcut mai mult de 20 de abonamente. Credem însă că mai sunt frați cari ar putea face în biserică lor un osifel de număr de abonamente. Noi am fi foarte bucuroși să ne dați încă mult de lucru cu înregistrarea abonajilor.

Credem că Nr. 2 din Călăuza va fi un număr care va înrece prin frumusețea și bogăția lui pe toate celelalte. Deaceia sfătuim pe toți învățătorii și elevii din Școala Duminică să se aboneze la această revistă. Un abonament pe un an e numai de 30 lei. Cine nu poate da pentru o revistă foarte bună aceasta sumă mică?

Rugăm pe cei a căror adresă e scrisă greșit să ne comunice greșeala și cum trebuie îndreptată spre a putea face rectificare.

PE MARGINEA VREMII

Grija de căpetenie

Un predicator spunea că, plugarul care trage brazda după un anumit punct, trage o brazdă dreaptă, iar acei ce pornește cu plugul după soarece, trage o brazdă în toate părțile. Noi, ca și credincioși trebuie să știm că, avem o însărcinare neînclăpuit de mare, de a duce Evanghelia dragostei și a jertfei depe cruce oamenilor din umbra morții. Se observă însă ici și colo că, Satan a fost în stare să dea alte însărcinări oamenilor pocăiți. Sunt anumiți soareci și noi alergăm după ei. Ne frământăm, ne sbatem și fierbem pentru anumite chestiuni, cheltuim bani, ne cheltuim vlagă și energia, iar Evanghelia nu e predicată. Ba mai mult, prin anumite chestiuni punem piedici și ne facem pietre de potârnire, pricini de scandal.

Grija de căpetenie! *Evanghelia la cei pierduți, jertfa depe cruce la cei în păcate.* Lăsați orice, uitați totul, lăpădați-vă de voi înșivă, desbrăcați-vă de ambiții, dorinți păcătoase și lăsați-vă robiți de postinca vestirii și mărturisirii Evangheliei lui Hristos. Aceasta e însărcinarea unui mântuit, e mîntuirea noastră în lume și onoarea ce o purtăm.

Tineretul la lucru

Cineva îmi spunea zilele trecute că în biserică din satul lui, biserică e plină de tineri, și acesta ar avea toată bucuria de a face ceva, dar că nimeni nu-l înțiază, nimeni nu începe. E exact ca pe vremea lui Gheleon, Epseste el, omul care să înceapă, să pornească și toți ceilalți vor fi gata de a-l urma.

Dar aceasta nu e numai într-o biserică. Și trebuie să știm că dacă nu le vom da tinerilor de lucru pentru Hristos, le va da Satan să lucre pentru el.

Tinerii sunt niște puteri neexploatate, niște energii cu cari se poate face mult. Puneți pe cei pocăiți la lucru, iar pe acei nepocăiți aduceți-i la Hristos și apoi înrolați-i în numărul celorlalți.

Pregătiți tineretul pentru ca mâine să vă poată lua locul și să-l lina cu demnitate. Înțiați în lucrarea misiонерă. E foarte bine ca să faceți vizite altor biserică, se vor înflăcăra astfel, se vor aprinde de zel. Ferice de biserică în care tineretul e pregătit, îndrumat, ajutat și pus la lucru. Ea e biserică de viitor.

Literatura

Poporul baptist din țara noastră e unul care citește mai puțin. Și dela început spunem că, acesta nu e un semn prea bun. Căci noi știm că el tot citește, dacă nu literatură religioasă, citește romane, snoave, etc., etc. Și omul încă să citească. Ideile, gândurile și fap-

tele din cartea sau revista citită ajung să fie idei, gânduri și fapte ale cetățeanului.

Văd că poporul nostru nu este de natură creștină nu o poartă el, ei predicatorii și conducătorii. Ei trebuie să fie niște colportori. Ei trebuie să dea poporului nu numai la amvon, ci să-i dea sfaturi și acasă. Un frate predicator care nu neglijează această misiune, îmi spune că poporul ar citi dar să-i se dea și ceva influență să citească. Sunt alții tineri cari n-au citit cartea „Viața lui Dumnezeu” ori „În slujba lui Dumnezeu” ori „Ana din Ava”, etc., cari ar putea clădi în bine caracterul lor. Mulți din tinerii doritori de a citi cât mai mult nu au citit „Doctrinile Biblice” sau „Credința și misiunea baptistă” ori „Geografia biblică” etc., cari samănă lumina.

Apoi conducătorii locali și predicatorii ar trebui să caute ca fiecare familie să fie abonată și să primească revista Farul Creștin. Aceasta va ajuta mult la menținerea dragostei și va alina lămurirea minții cu gânduri sfinte și creștine. Căci se știe că în timp ce cineva citește ceva bun, nu va citi ce e rău. Astfel că îl ajutăm să-și formeze și mențină caracterul creștin și în același timp îl vom feri de a cădea în brațele literaturii păcătoase.

Baptiștii din aproape toate țările au bibliografia lor, au edituri, au librării, au literatură bogată și mare. La noi toate se vopsețesc petrec altcum. Cărțile slau în depozit, astfel nu se pot tipări din lipsă de fonduri. Revista în loc să aibă peste zece mii de abonati, avem doar câteva mii. Și deaceia avem o literatură și revistă ieftină ca în celelalte țări în alt loc.

Să ne facem datoria. Să începem a lămurii și ajuta vestirea Evangheliei și predicării.

Cântările comune

Un serviciu religios nu e o conferință sau o cuvântare. Dacă se cere ca predicarea să fie bună, rugăciunea caldă, atunci se cere ca și cântările comune să fie alese căci ele produc solemnitatea și atmosfera evlavioasă și pioasă a serviciului. Slavă Domnului că avem foarte multe cântări bune. La o biserică predicatorul a predicat foarte frumos și timp de 35 minute vestit cu putere și avânt cuvântul Domnului. După predică a fost cântată o cântare, care în loc să ajute predică, a spulberat totul. Și din experiență știm că atunci predică a fost zadarnică.

Cântările vechi își au ocaziile lor. Ni toate cântările pot fi cântate la serviciu divin din cauză că nu produc atmosfera. Atunci să nu căutăm să cântăm frumos ei spiritual și cu evlavie.

„Cine e mântuit se gândește și la mântuirea altora”.

☉ Cum mă atacă ispititorul ☉

Mărturisirea unui păcătos mântuit

Cuvântul atac azi e la modă, nu numai în țările unde e război, ci pretutindeni. Atacuri prin surse prindere cu avioane, cu tancuri, atacuri ziua dar mai ales noaptea. Aceste nu sunt așa de grozave, pentru că dușmanii nu cunoaște cu precizie starea adversarului. Distrugerea trupului prin războaie e ușor. Distrugerea sufletului în lupta cu Satan, e o luptă dură. Dușmanul mă cunoaște în perfectie, pe lângă toate mai e și nepretenos, răbdător, e în curent cu gândurile, și starea mea. Ceia ce e și mai periculos este că se prefăce aliat cu mine, mă aprobă, mă compătinește, are milă de mine, îmi dă dreptate, îmi ajută să lupt. Este mare diplomat, lingusitor și plin de răbdare. El se costă ca un leu, care așteaptă să-i scape pradă. Pe mulți îi pândește pe zece, treizeci de ani sau chiar mai mult. Când îi cade la îndemână, lovește mortat. Și dacă credinciosul nu s'a predat Domnului complet, atunci Diavolul se joacă cu el, cum se joacă pisica cu soricele. Diavolul nu-i puternic, ci viclean. Atacurile lui sunt contra fiilor lui Dumnezeu, adică contra celor ce au primit pe Hristos. De obicei alți se folosește după bunul lui plac. Atacurile lui nu trebuie confundate cu încercările care de cele mai multe ori sunt de durată lungă și au ca scop: „Întărirea, curățirea și sfîntirea.”

„Frații n'au încredere în sinceritatea pocăinței tale”

Pe atunci eram prunc spiritual. Fericirea pruncilor e că știu alerga în brațele părinților. În părințele noastre, când cineva se pocăia, adică spunea în biserică: „Fraților, de azi înainte vreau să slujesc Domnului cu D-stra”. Mai urmau întrebări dacă crede că Hristos îl mântuiește, etc. Apoi devine frate cu toate că nu e botezat. Așa a fost și cu mine. Biserica însă avea de discutat ceva, erau vre-o douăzeci membri, mie însă mi-au spus să merg afară, că nu eram membru. Eram prea legal sufleteste de frați, am eșit singur. Imediat urmă un atac fulgerător, atunci am făcut cunoștință cu proiectele infernului. A lovit în plin. Gloantele lui sunt foarte veninoase și simțeam cum

întreaga mea ființă se adapă din otrava lui.

Cam trei minute am stat așa. Am fost grav rănit imediat am alergat în casa unui frate, acolo imediat am alergat la Tatăl ca să-mi scoată săgețile și otrava care mă ucidea. Cam după vreo douăzeci de minute am fost tămăduit. Când au eșit frații din biserică, am eșit și eu biruitor. Acum transfiguram de bucurie și fericire.

„Nu poți fi mântuit”

Măcar că eram mântuit, totuși diavolul pe nesimțite începu să mă roadă să discute cu mine. Era o zi nouroasă, mă grăbeam să descarc un car cu fân pe o jireadă. Eram asudat și plin de paie, iar norii negri se grămădeau spre noi. În ocupația asta mare vrăjmașul era și mai ocupat, el îmi grămădea fel și fel de dovezi că nu se poate omul să fie mântuit. În orice caz el îmi vorbea, iar eu credeam. Eram trist, des-nădejdea mă cotropi. Călătoream prin valea umbrelor morți. Nu mi-aș fi dat seama de nenorocirea în care mă aflam, dacă n'ar fi strălucit prezența lui Dumnezeu peste mine. Acest atac a fost puternic, a lovit în plin, dacă salvarea divină n'ar fi venit să-l fugărească pe dușmanul meu, ar fi fost rău de mine.

Mă simții ușurat, ca trezit dintr-o mare înfrângere. Am rămas muștrat că așa de repede am ajuns prizonier și am început să gândesc lucruri neadevărate despre Dumnezeu. De atunci am început să văd răvagiile și atacurile ispititorului. Am înțeles cuvintele: „Veghează dar și fii treaz, nu lasă ca ispititorul să-și bată joc de tine”.

„Nu puteam asculta cuvintele predicatorului”

Fericirea mea era că eram prunc și alergam la Tatăl care-mi rezolvă cu mare ușurință orice greutate. Predicatorul meu era un om plin de mare râvnă și zel, dar nu știa ceti bine, atunci învăța să citească, era cam de vre 60 ani. Cetia cu mare greutate cuvintele. Cuvintele lui în loc să mă liniștească, mai tare mă stricau. În loc să le sorb dulceața

spirituală, mă hrăneam cu nemulțumire. Îmi venea greu să merg la adunare. Iarăși atacurile celui rău mă otrăviseră, ce puteam face? Am început să cer de la Tatăl binecuvântare peste acel predicator, am stăruit în rugăciune. Pot spune, că după aceea n'am mai avut prin nimeni mai mari binecuvântări ca prin fratele acela. Dumnezeu prin el îmi vorbea în mod special și în mod personal. Prin nici un frate din țară, din Europa sau din America Dumnezeu n'a lucrat mai mult la creșterea mea spirituală decât prin el. Cereți și vi se va da, de nu veți ști ce să mai faceți cu atâtea binecuvântări.

Un atac puternic în mijlocul drumului

Aceasta s'a întâmplat în săptămânile trecute. Am fost terminat serviciul și mă grăbeam pentru vreo oară să fac ceva practic pentru Mântuitorul. Satana vedea că-i fuge pământul de sub picioare și nu știa ce să mai facă și imediat mă atacă, dar atât de fin și de prietenos de cu greu am putut să-i văd urmele. „Dece nu te ocupi la vârsta asta cu rostul vieții tale?” „Cine mai face astfel de lucruri?” Mi-am micșorat pasul, mi-am dat seama de realitatea și adevărul acestor cuvinte căzute din senin. Am privit puțin, apoi mi-am zis: „Aici e vorba de eternitate, ea e rostul vieții. Aici sunt trimisul lui Dumnezeu, trebuie să-mi îndeplinesc cea mai măreacă slujbă de pe pământ, aducerea sufletelor la Hristos. N'am alt rost pământesc decât călător și străin”. Atacul fu bun, dar nu mai reuși, săgețile lui s'au apropiat de mine ca albinele de foc. Proecțiile divine au surprins pe dușman tocmai când încerca să atace, dușmanul a fugit rușinat. Am continuat drumul cântând:

„În serviciul Regelui

Al meu talent am s'aduc”...

Atunci am avut mari binecuvântări. O familie aproape disperată din cauza păcatului nu știa calea către cer.

Atacuri puternice în camera mea

Aceasta observ dela un timp

„Credincios e numai acela în viața căruia se poate vedea Hristos”.

UN LOC PENTRU DOMNUL

Notiție unei predici

În psalmul 132 este una dintre cele mai mari promisiuni cunoscută. Autorul arată că David a făcut o juruință, legându-se că nu se va folosi de cele mai absolut necesare nevoi ale sale, până nu va afla un loc pentru Domnul, o locuință pentru cel Atotputernic. Să cercetăm aceste patru juruințe ale sale:

1. „Nu voi intra în cortul meu.”

Cu toate că pe timpul lui David nu era o civilizație înaintată ca de pildă civilizația modernă de azi, totuși noi știm din cuvântul Domnului că, David a avut o casă de cedru și credem că a fost destul de confortabilă, și mai ales față de celelalte case depe timpul său, el a avut un castel, un palat și iată, că el se leagă că nu va intra în casa lui, pe care o numește cort, până nu va găsi un loc pentru Domnul. Iată deci că omul după inima lui Dumnezeu caută un loc pentru Domnul.

2. „Nu mă voi sui în patul în care mă odihnesc.”

Nu este greu să fie descris un pat, el se găsește în orice casă, și cel mai sărac om totuși are un pat, el este pentru odihna omului trudit. E pregătit în așa fel ca omul trudit odihnindu-se pe el, să nu-l simtească. În orice caz un pat regeșc se ridică cu mult mai pe sus ca unui om sărac. Și iată, David se jură că, nu se va sui în patul său, până nu va găsi un loc pentru Domnul, o locuință pentru cel Atotputernic. El are marea dorință să găsească un loc pentru puternicul său Dumnezeu.

3. „Nu voi da somn ochilor mei.”

Un om care nu doarme, nu poate fi activ, el e prea obosit și nu poate face lucruri mari. Și iată omul lui Dumnezeu se lipsește de somn, îl refuză, socotește că a găsi un loc pentru Domnul este de o urgență mare aceasta trebuie să o facă înainte de a merge la culcare, înainte de a dormi. Cel dintâi lucru, cel mai imperativ este să găsească un loc pentru Domnul. Ah, dacă am face și noi la fel!

4. „Nici ațipire pleoapelor mele.”

În timpul războiului mondial, după multe nopți nedormite ațipeam mergând pe drum, iar Isus spune ucenicilor săi că, ochii lor erau **ingreunați** de somn. Inșă

omul care are de împlinit o lucrare mare, alungă ațipirea dela ochii săi și experiența ne spune că se poate face. David promite; el se ține de cuvânt, el își stăpânește bine pleoapele sale, nu le lasă să alunece în jos, el are un lucru mare de făcut; el caută un loc pentru Domnul. Pentru el casa nu e casă, el nu intră în ea. Patul nu e pat, el nu se folosește de el, iar ochii sunt sub aspra sa supraveghere, el pe toate le refuză, însă un lucru vrea; un lucru de cea mai mare importanță, vrea un loc pentru Dumnezeul său.

Astăzi mai mult ca oricând, lumina are nevoie să afle un loc pentru Dumnezeu. El nu are loc. Când s'a născut, nu a avut loc, când a murit nu a avut loc de îngropat, ci a fost îngropat în mormântul altuia, iar azi nu are loc. El nu e primit că nu are loc; inima omului e ocupată și nu mai are loc.

Avraam a găsit un loc pentru cei doi îngeri, sub stejarul Mamre. El i-a primit bine acolo. A copt turte, „a tăiat un vitel”, i-a primit cu toată dragostea sa primitivă, iar ei l-au binecuvântat acolo promițându-l pe Isac.

Sunamita a primit bine pe Elișei, făcându-i o odăită sus pe acoperiș, iar în ea a pus o masă, un pat și un sfeșnic, și omul lui Dumnezeu oridecâteori trecea pe acolo, se odihnea în odăita făcută din generozitatea Sunamitei.

În aceste vremuri „din urmă” orice om cu pricepere ar trebui să imiteze pe David și să-l urmeze în juruința sa. E minunat, ce a făcut David. El nu intră în casa sa, nu se suie în patul său, nu dă somn ochilor săi, nici ațipire pleoapelor sale până nu găsește un loc pentru Domnul său. Caută cîitorule și **găsește în inima ta un loc pentru Domnul.**

Loghin Motrescu

» Cum mă atacă ispititorul «

(Urmare din pag. 3-a)

Înceace. Lupte crâncene, atacuri, răzlețe, pregătite cu mare meșteșug și istețime se țin lanț. Camera mea a devenit obiectiv periculos dușmanului. Iată unul din atacuri. Era cam ora zece sau unsprezece. Mă gândeam și reflectam asupra problemelor tineretului. Nu eram sigur asupra unor chestiuni, n'aveam un rezultat precis. În acest timp un atac mișelesc a urmat. „Ești tânăr, ai o singură tinerete, de ce ți-o pierzi așa? Nu vezi cum sunt tinerii? Atacul n'a reușit, mângăierea lui nu face două parale. Am știut că aici este el în cauză, nenorocitul a fugit, dar el trebuie să fugă și din România, nu se mai găsește năuci care să-i asculte sfaturile și milogiile lui infernale.

Dumnezeul oștirilor

Aceste cuvinte des întrebunțate în Vechiul Testament au o mare însemnătate pentru mine. Încercăm că Dumnezeu este conducătorul suprem al războaielor spirituale. Dacă eu sunt copilul lui, predat pe deplin lui, atunci Domnul îmi poartă războaiele. Nu mai pot pierde nicio luptă, pentru că Dumnezeu este condu-

cătorul războaielor. Așa că eu nu pot pierde, ci numai Dumnezeu. Totuși Dumnezeu nu va pierde niciodată, aceasta înseamnă că sunt biruitor.

Pe aici mai mulți au început să lupte în rugăciune pentru toți cei ce vor ceti și vor practica cele scrise. De pe acum îl căd pe renumitul ispititor de altădată cum dă înapoi, se retrage umilit și rușinat. Dumnezeu oștirilor pregătește biruințe și victorii pentru fiecare pescar de oameni, numai ca ei prin practica vieții sfinte să sdrobească capul șarpei otrăvitor.

© ANUNȚ ©

Se caută o soră pentru gospodărie la Mireea-Vodă; deasemenea și o familie fără copil, de preferință nemobilizabilă la o fermă la Cerna-Vodă, pentru îngrijirea vacilor, mulsul și distribuirea lapelui. Plată bună cu anul. Fr. Baban gestionează plata. Se cere să aibă o recomandare dela predicatorul respectiv și să fie buni creștini.

Doritorii se vor adresa D-lui inginer Valentin Jipa, Constanța, Bul. Ferdinand Nr. 36.

„Niciodată întunecul nu poate birui lumina și răul binele.”

Oameni cari înșeală pe Dumnezeu

Malachi 3:8-10

Intotdeauna când bisericile noastre creștine își fac planul de dărnicie la începutul anului, e bine să punem bazele noastre pe principiile biblice. Noi trebuie să ne amintim că nu tot ce jertfim lui Dumnezeu este primit. Căci a adus jertfă Domnului, dar cuvântul ne spune că jertfa lui n'a fost primită.

Scopul meu nu este ca să discut sau să judec, pentru că jertfa lui Cain nu a fost primită. Este de ajuns că se spune că Dumnezeu nu a primit darul lui, fiindcă nu a fost adus din dragoste. Pe altarul lui Cain nu era sânge. „Și fără de vărsare de sânge nu este iertare de păcate”. Eu citesc pe Cain ca dovadă că noi putem să dăm lui Dumnezeu ceace nu este plăcut Lui.

Cineva ne dă aceasta ilustrație. Era un păgân bătrân care își adora zeul său. Și mitați cum el îl înșela pe zeul lui. El trebuia să dea un animal pe lună, însă el ducea numai pielea bouului, care o umplea cu paie, făcându-se că duce un bou zeului, însă el era de paie și carnea o mânca el. Bine sărmanul păgân a putut înșela pe zeul lui așa, dar pe Dumnezeul nostru nu-L putem înșela. Încercăm noi conștiințoși sau în mod neconștiințoși să înșelăm pe Dumnezeu? Lăsați ca să studiem și să ne adăncim în principiile adevărate ale dărnicietii.

I. INSEMNAȚIILE DĂRNICIEI

Dărnicia este adorarea adevărată ca și rugăciunea cântarea și predicarea. „Și acum iați aduc celea dinău n roade din rodurile pământului pe care mi-le-ai dat Tu Doamne, și tu le vei așeza întru ința Domnului și te vei închina înaintea Domnului Dumnezeului Tău”. (Deut. 26:10). „Dați Domnului slavă pentru numele Lui. Aduceți daruri și vă închinați înaintea Lui”. (1. Cron. 16:29).

Primul act de închinăciune s'a oferit în Betleem la noul Rege. Ei au căzut jos și i s'au închinat. Ei și-au deschis tezaurile lor, predându-I daruri lui Isus. Credința mea este că noi niciodată nu vom acoperi lipsurile noastre financiare, până ce poporul nostru nu va cunoaște că dărnicia este o închinăciune Domnului. Când facem dărnicii nu trebuie s'o facem cu scopul pentru om sau pentru biserică ci pentru Domnul. Eu nu mă gândesc să dau o bucată de aur unui om în locul rugăciunii. Niciodată nu mă gândesc să fac o rugăciune în locul dărnicietii. Când eu aș face așa am distrus înțelesul fundamental al dărnicietii. Planul Bibliei nu este de a acoperi, ci de a da.

1. Noi intotdeauna ne pierdem puterea

sprituală când ne depărtăm de la planul lui Dumnezeu.

2. Aceste coboară biserică în ochii lumii, fiindcă biserică este pusă mai presus ca organizațiile lumii.

3. Noi avem trebuință de dărnicie. Dumnezeu are belșug de bani. Unde sunt ei? În buzunarele poporului Său.

II. METODA DĂRNICIEI

Biblia este clară în cece privește felul cum noi trebuie să dăruim. Noi putem apăla la atențiunea poporului cu patru principii familiare la toți cari cunosc Biblia.

1. Să dăruiescă fiecare individul — pentru el.

2. Să dăruiescă săptămânul — în prima zi a săptămânii.

3. Să dăruiescă proporțional — după venitul său.

4. Să dăruiescă cu bucurie — pentru că Domnul iubește pe dătorul volos.

III. MĂSURA DĂRNICIEI

Dacă dărnicia mea este proporțională. Ce proporție voiesc eu a-mi alege? Eu nu pot să învăț alte principii mici să disting nici o toată din literatura creștină. Eu recunosc că libertatea creștină este sub her și nu sub lege. Nu ceremona din legea Iudeilor leagă pe copiii Ierusalimului. Dar eu personal nu sunt convins că datorita mea este ca eu să dau mai puțin ca a zecca.

Lăsați să ne judecăm noi toți față de lege și față de har. Eu trebuie să-mi aleg

ce e mai potrivit a zecca e com puțin. Ce voiesc tu să-mi alegi. Colea creștinului merge după cuvântul lui Dumnezeu. Păterea mea se pare com străină prin faptul că zeccola a fost aprobată de Hristos. Atuncea se poate zice că, El a trăit sub legea Iudeilor? Dar adevărul rămâne, că zeccola este singura propoziție care a primit aprobarea Lui.

Sântămăntul meu este ca eu să dau zeccolă când eu consider înțelesul dărnicii Avram și Melchizedec. Avram nu era numai un Iudeu, ci Tatăl copiii credincioși. El a dat zeccolă unui preot păgân. Înțelesul pentru mine e desul de clar, când eu învăț din Noul Testament că Melchizedec era Epul Marșii Preot, Domnul Isus Hristos. Făcând eu moșterose prin credința promis-unile cu credinciosul Avram și eu nu pot scăpa din vedere faptele însemnate ale lui.

Pentru că trebuie ca eu să dăruiesc? Fără că eu este o datorie a mea cu creștin. Da, fiindcă voi cu darurile noastre ne străngem o comoară în cer și adăug la răsplata mea veșnică. Da, fiindcă bucuria aceasta voiesc a fi îndeplinită prin darurile mele.

Dir motiul suprem e dragostea. Să fim așa de iubitori față de El cum ne-a iubit El pe voi și S'a dat pentru voi.

Ordecăteori dau, dan pentru că-L iubesc pe Isus. Darul meu nu voiesc să fie ca o sarcină sau ca o jertfă din Vechiul Testament, ci ca o bucurie și ca o binecuvântare.

ARTENIE ZDRANG

Cultul Creștin Baptist în Statele Sudice din America de Nord

Crescerea con estunil în 1920-1940

Dăm aici câteva cifre cari arată creșterea poporului lui Dumnezeu în statele sudice din America de Nord în anii 1920-1940, adică în timp de 20 de ani.

În acești 20 de ani au fost botezate 1.315.915 suflete credincioase în bisericile creștine baptiste pe teritoriul aparținător Convenției Baptiste de Sud.

În același teritoriu au fost înrădite în șeculele duminicale 1.317.189 de suflete în timpul de 20 ani.

În 1930 tineretul creștin baptist avușese 22.511 organizații cu 501.405 tineri și tinere membri, acum în 1940, au avut 13.095 organizații cu 815.528 tineri și tinere membri.

În 1930 femeile creștine baptiste avușese 29.777 organizații cu 531.394 de membre, acum în 1940, 39.720 organizații cu 717.815 de membre.

În 1920, creștinii baptiști avușese 18.318

case de rugăciune în valoare de 71.273.728 dollar; în 1940 au 23.008 case de rugăciune în valoare de 214.721.695 dollar. Au făcut deosemena mare progres și în instituțiile lor culturale, licee, universități și seminare. Acuma au cu 10.923 studenți mai mult înscriși în licee și universități decât acum 20 de ani și cu 594 teologi mai mult decât în 1920. Precum se vede Evanghelia eucerește teren și prinde rădăcini. I. R. S.

Omul nu este creat pentru ca să trăiască mulți ani pe pământ, ci ca să lucreze ceva pentru împărăția lui Dumnezeu, cât timp trăiește.

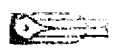
S'a primit la data de 27 Iunie 1941 suma de lei 100 dela Călugăria Maria și Eva Iuncă din Răcășdia, jud. Caraș. Suma a fost întrebuințată după dorința lor.

N. ONCU

„Iubirea e oarbă și dreptatea surdă”.

Administrarea Duhului Sfânt

(Urmare din pag. 1 a)

oameni aleși și puși acolo de Duhul Domnului, ei sunt mereu încercați de putere, sunt sfinți, prin ei lucrează Dumnezeu, ei sunt adevărații zidari cari clădesc „Trupul lui Hristos”, biserica crește, binecuvântările se revarsă din belșug. Unde e adevărată stare? Cine e vinovatul să într-un loc merg toate bine, iar în altul toate rău? Oamenii. **Ei nu au dreptul să se amestecă în administrarea bisericii lui Hristos. Acolo e Duhul Sfânt responsabil și însărcinatul. E neascultarea față de cuvântul Domnului.**

Cum trebuie să se aleagă oamenii cari să stea în fruntea poporului credincios? Să deschidem Faptele Apostolilor. Era vacant un loc de apostol. Locul lui Iuda, trebuia înlocuit cu altul. În mijlocul celor 120 de credincioși adunați în camera de sus, Petru se scoală și arată că locul trebuie complectat. Cere însă ca cel ce-l va înlocui să fie unul care a trăit cu Domnul și care „să ne însoțească drept martor al învierii Lui.” Ei știau că acela trebuie să fie ales de El. „I-a dat pe unii apostoli...” Lor le trebuia glasul de sus. Pentru aceasta s'au rugat. Nu ei să aleagă, ci Domnul din cer. El e capul. Lucrarea e a Lui. Pe El îl interesează cine clădește pentru El. Ce să caute oamenii în această abogere? Ce vor ei? Cu-noroc ei înimă, gândul și legătura cuiva cu Cel de sus? Dece se amestecă? Să încerce treaba? El știe de câți și de cine are nevoie.

Acum se vede din faptul că locul lui Iuda a fost complectat, dar Domnul mai avea nevoie de oameni. Se puteau ucenici opune la nevoia aceasta? Și Domnul cheamă pe Saul din Tars. „Pavel, apostol nu dela oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl.” (Gal. 1:1).

În planul lui Dumnezeu credem că El a știut să prevadă de cine și de câți lucrători are nevoie. Nu să ne amestecăm noi. Sîngurul lucru pe care îl putem face atunci când ajunși și noi într-o stare spirituală și avînd oarbă deschisă și văzînd nevoia de lucrători e să ne rugăm ca El să îi trimită. „Rugați, dar pe Domnul secerișului să trindă lucrători la secerișul Său.” (Luca

16:2). Da „cînd El s'a înălțat la cer... a dat pe unii... păstori, învățători...” Iar Pavel spune celor din Efes „ați fost puși episcopi”. Numărul lor? În orice caz a fost mare. Ce nevoie mare avem și noi în bisericile noastre de un cît mai mare număr de oameni aleși și investiți de Duhul Domnului cu îndeplinirea stăruie de zidari ai Impărației lui Dumnezeu!

Domnul cînd alege știe oamenii cari nu au „părăsit dragostea dintrî”. Căci trebuie să știm că lucrarea Duhului Sfânt e condiționată de dragoste. „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvîntul Meu și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el”. (Ioan 14:23). Și iarăși să înțelegem seamă că Domnul nu spune că, atunci cînd oamenii se îndepartă dela cuvîntele și voia Lui va desființa biserica, ci că îi va muta sfîșnicul. Asta înseamnă că **ela vor exista, dar vor fi moarte.** Nu vor mai putea pune „la în-

cercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt” și astfel vor fi bîntuïte de cele mai multe și mai periculoase învățături greșite. În câte biserici se strecoară cu Biblia în mîna oameni cari nu cred în nimic, ci neagă totul, și bisericile nu pot simți aceasta. Nu simt că în acești oameni nu lucrează Duhul Sfânt, că nu au nimic spiritual, ci totul e sec și fără viață.

Nu alegeți conducătorii voștri sufletești, predicatorii și bătrînii prin ridicarea de mîini, ci **încrețați pe Dumnezeu.** Lăsați ca El să-i aleagă. Lucrarea sfîntă, biserica răsămîntată prin Sângele Său se poate nărui și poate înflori. Totul atîrnă de administrarea Duhului Sfânt. Si noi putem prin amestecul nostru în lucrarea Duhului să facem ca Domnul să ne mute sfîșnicul și am îngrozit tot viitorul. „Mare e secerișul, trimite Doamne lucrători!”

(Va urma)

DE LA UNIUNE

In continuare înstructiunilor de apărare peșvă și pentru complectarea lor, comunicăm cele ce urmează:

In afară de comuștirea lumînelor prin acoperirea geamurilor cu hîrțite, cartan sau pături prin care să nu poată pătrunde lumina în afară din casa de rușcînune, mai trebuie de executat următoarele: Podurile caselor de rușcînune să fie curățate de orice materiale care ar cauza la întinderea și alimentarea incendiilor. Se va așterne un strat gros de nisip de 2—3 cm, ar lemnișria podului va fi vîrîntă cu un strat gros de var. Interviul din coșurile podului se va așeza o leaă cu nisip și o lopată cu care să se poată arunca vîșpului în cazul cînd s'ar declara incendiu. Cheile podului vor fi ținute la îndemînă și vor fi numite persoane cu însărcinarea de a inspecta podul și de a sta la dispoziție în cazul cînd va fi nevoie.

Aceste măsuri ne-au fost comunicate de Oror, Ministerul Culelor, Serviciul M.O.N.T. și A.P. cu obligația de a le transmite tuturor organizațiilor noastre. Noi ne-am făcut datoria de a vi le comunica și vă rugăm să vă conformați. Cel ce nu se vor conforma, vor suferi rigoarele legii.

* * *

Acolo unde autoritățile locale au interzis fratilor noștri ținerea serviciilor, bazîndu-se pe ordonanțele date de autoritățile militare, să ne trimeată declarații în dublu exemplar și noi vom interveni locului în drept pentru soluționarea fiecărui caz în parte. Trebuie de înțeles că prin ordonanțele date de autoritățile militare sunt oprite întrunirile de orice fel, dar nu e vorba despre serviciile de cult care nu pot fi considerate ca întruniri, ci ca servicii religioase obișnuite la care au dreptul toate cultele și cari n'au fost oprite niciodată chiar cînd au trebuit luate măsuri excepționale ca cele actuale.

In ziua judecării vom avea mare bucurie de lucrurile și darurile ce le-am făcut pentru Domnul. Ne va părea rău că am lucrat așa de puțin.

* * *

Eul nostru nu se poate uni cu Domnul Isus, pentru că a El ne apune să ne lepădam de eul nostru.

Un om, care nu se lepădă de sine, nu poate fi creștin.

* * *

Tota omenirea nu este odihna, esie munca, perfecțiunea intelectuală și morală.

Renon

„Adevărul Bibliei se strecoară prin minte la inimă”.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

— Fr. Teodor Iov și E. Ardelean au fost în 13 Ianuarie 1941 cununți religioasă a fr. Mladin Petru cu soția Elena Halber în biserica baptistă din Cugetei. A cântat corul din loc.

* * *

— Tineretul bisericii baptiste din Păncota, jud. Arad, a avut în ziua de 9 Februarie 1941 o frumoasă serbare la care au predat pesa cuțul cel pierdut. Programul a fost condus de fr. Neșiu Ioan și a mai predicat și fr. Chișești Enea Pavel.

* * *

— Biserica baptistă din Dezna, jud. Arad, a avut o deosebită bucurie în ziua de 30 Ianuarie 1941, cu ocazia unui lăptos a 8 persoane care au mărturisit că îl vor urma pe Domnul Isus toată viața. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Moșe Crăstean din Roșta, ajutat de fr. Ioan Borlea și Toader Emilian, în biserica din loc.

* * *

— Fr. Ionel Laurențiu, seminarist a fost de la 1-26 Ianuarie a. c. mai multe studii biblice cu frații de pe Valea Mureșului, având ca scop adâncirea în cuvântul Domnului.

* * *

— În ziua de 7 Febr. a. c. a avut loc înmormântarea unei fete a fr. Traian Tăran din Bin's, jud. Caraș. Serviciul de înmormântare a fost condus de fr. Dimitrie Găvăgină, Ioan Lungu și Măndru Ioan. A cântat corul din loc.

* * *

— După o scurtă suferință a încetat din viață fr. Ștefan Drăgan notar. În mormântarea a avut loc în ziua de 7 Februarie 1941 la Cladova, locul său natal. Serviciul de înmormântare a fost ținut de fr. Gh. Bradin, D. Stoia, I. Neța, Olariu M. și Deac. A cântat corul din Soimș și muzica din Radna.

* * *

— O nespūsă bucurie a avut biserica baptistă din Săseori, jud. Alba, tineretul din loc având un frumos și bogat program. La program au luat parte tineretul din mai multe comune din jur, împodobit de poezii, soluri, duete, etc. Fr. Ilie Stănuș a condus programul.

* * *

— Fratele Mareu Nichifor a predicat de mai multe ori Evanghelia în cărciumi, unde a arătat oamenilor că nu e acolo locul lor, că trebuie să vină la Hristos și El îi va mântui și scăpa de toate patimile, făcându-i fericiți.

Dela alții

Unul din cei mai buni predicatori a fost nu de puțin o predică de chemare cu titlul „Eccasul 12, fără unei mince”, că adevăr mare!

Orfelinatul Buckner din Dallas statul Texas

Acum 63 de ani dr. R. C. Buckner a înființat cu cei din jurul său un orfelinat lângă orașul Dallas, statul Texas. Dela început întemeietorul și susținător orfelinatului au primit copii orfan. Trecând a doua secolă ducă părinții lor răstăpinate sau nu la vreo biserică. În timp de 60 de ani orfelinatul a fost o mare binecuvântare pentru mii de copii și fete fără mamă și tată în aceasta lume și le-a dat un câmin dulce și o creștere și cultură cu adevărat creștinească. Astăzi acest orfelinat are în câminurile sale bine aranjate 650 de copii orfan. Acest orfelinat este susținut de bisericile creștine baptiste din statul Texas.

Școli Duminicale

Să vedeți ce fac alții și ce facem noi, dăm din darea de seama a unei reviste numărul persoanelor care au luat parte la Școala Duminicală în ziua de 11 Nov. 1940, în bisericile creștine baptiste din statul Texas, America:

Amarillo, Prima Biserică	2.000
San Antonio, Prima Biserică	1.957
Lubbock, Prima Biserică	1.177
Longview, Prima Biserică	1.229
Galveston, Prima Biserică	1.162
Dallas, Prima Biserică	2.471
Dallas, Templu din str. Cliff	2.196
Dallas, B's. din Alea Gaston	1.531
Fort Worth, Alea Travis	1.621
Fort Worth, Broadway	1.183
Houston, Prima Biserică	1.550
Houston, Prima biserică	1.189

Cine dorește și vrea să cunoască

— crezurile baptiste să cumpere cartea „Mărturisirea credinței”

— în practică creșterea spiritului să cumpere cartea „Pâine din cer”,

— jertfele pe cari le fac oamenii predați Domnului pentru mântuirea altora să cumpere cărțile „Viața lui Livingstone” și „Ana din Ava”.

Toate acestea se pot comanda dela Depozitul de literatură Arad, str. Lae Barna Nr. 4.

Predicatorii să nu predice despre Biblie, ei ei să predice Biblia.

* * *

Nu este nicio inimă așa de împietrită ca să n-o poată străpunge Harul lui Dumnezeu.

* * *

Sunt multe lucruri cari ne pot ține trezi și evlavioși în viața creștină, după cum lemmul ține focul aprins. Rugămintea, studiul biblic, luare parte la ore de rugăciune și servicii divine, facerea dăruirilor în lucrul Evangheliei, dăruirea — toate acestea ne (în trezi și evlavioși și au darul să facă ca lumina noastră să strălucească și credința noastră în Hristos să prindă rădăcini.

* * *

O revistă aduce știrea că femeile credincioase din bisericile creștine baptiste, în statul Texas, anul trecut, au dat 1.260 puș și 263.000 ouă pentru Orfelinatul Buckner cu 650 de copii. Tot în acest orfelinat s-au folosit 250.000 litri lapte produs dela vacile orfelinatului.

* * *

Să nu credem că atunci când gătim mijloacele noastre, și Dumnezeu le-a gătat pe cele ale Lui. El are drept să ia toate dela noi tot ce avem mai bun — tot rugetul și energia, strălăcirea și rugămintea, curajul și credința noastră. Harul aducător de mântuire ne este de ajuns.

Biserica adevărată este acea unde mâna vine în ajutorul altor mâini, aceasta e singura biserică sfântă, care a fost și care va fi vreodată.

Puskín

Nu uitați să puneți la o parte bani și pentru o carte bună, cu care să vă îmbogățiți mintea. Cine citește mult, va ști mult și va putea face mult. Va putea da altora din cunoștințele sale. Tineretul în special trebuie să citească. Deci părinți nu vă scușcați de a cumpăra o carte pentru copiii voștri. Cartea poate face ceea ce voi poate nu puteți. Dați copiilor voștri cărți bune, îndemnați să citească, explicați-le voi cece ei nu pricep, cereți-le să vă povestească ce au citit, ca astfel adevărul curat al credinței să fie sădit în inimile oamenilor de mâine. Recomandăm tuturor oamenilor cari doresc o literatură bună, cărțile cari se află în Depozitul de literatură creștină Arad, str. Lae Barna Nr. 4.

„Cine se împacă cu pârâșul pe drum n'ajunge la judecată”.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Interesul pentru mântuirea allora

Într-o familie singurul copil era o fată. Când fata a ajuns la vârsta de 18 ani, a murit. Pentru serviciul de înmormântare a fost chemat un predicator vestit. Acesta înainte de a începe serviciul de înmormântare a întrebat pe tatăl fetei dacă ea lui a fost mântuită sau nu. „Eu nu știu aceasta” — răspuse tatăl, „dar să mergem să întrebăm pe mamă-sa”. Întrebată mamă-sa răspuse și ea că nu știe așa ceva, că nu a întrebat-o pe ea sau niciodată de mântuirea sufletului ei. „Să mergem însă la învățătorul clasei ei din școala duminicală” spuse mama. Predicatorul întrebă și pe învățătorul clasei fetei din școala duminicală dacă el știe că fata morții a fost mântuită. „Nu știu una ca asta” răspuse și acesta. Nici părinți, nici tata și nici mama, nici îndrumătorii ei sufletești, învățătorul clasei ei din școala duminicală nu s-au gândit la sufletul ei. Nu au ars, nu s-au topt de dorul și dragostea ca acest suflet să fie adus în Isus. A fost din familie creștină au spus unii. Asta însă nu e un motiv care să poată intra în cer. În casa fără lacrimi se poate intra numai prin mântuirea câștigată la crucea deli Calvar prin jertfa Domnului Isus și care se câștigă prin credință personală, prin acceptare de bună voie a Celui ce a murit să ne dea viață. Tu care ai copii, te-ai interesat dacă ei sunt sau nu mântuiți? Tu care înveți în școala duminicală te interesezi dacă elevii tăi sunt sau nu mântuiți?

Linia sângelui

Între o țară și alta e o linie numită graniță. Între o moșie și alta e o linie de despărțire numită notar. Acesta face o despărțire. Între biserică lui Hristos și lume e o linie de despărțire. Această linie e din sânge. Lumea n-are ce căuta în biserică și biserică n-are ce căuta și cere de la lume. Materialismul, naturalismul, modernismul, comunismul, etc., nu pot trece peste linia sângelui. Și atâta timp cât această linie desparte biserică de lume, acestea nu vor pătrunde în biserică. Atunci însă, când linia sângelui nu mai împrejmuiește biserică, toate acestea vor năvăli în biserică. Vegheați și păstrați bine în minte că „ați fost răscumpărați cu sânge”.

Arborele din India

În grădina botanică din Calcutta, India, este un arbore care face umbră pe un foarte mare teren de pământ. Umbrește mai mult ca orice alt arbore de pe pământ. Tulpina lui are o circumferință de șasezeci picioare. În crengile lui

sunt sute și sute de euburi. Deasupra lui sunt stoluri întregi de păseri.

Noi știm însă că arborele biserică Domnului Isus e mult mai mare și cuprinde întreg pământul. Astăzi nu este un loc măcar pe pământ în care să nu se predice Evanghelia lui Isus. Tu fac parte din acest mare arbore? Ești un membru al bisericii lui Hristos?

Greșala cifrelor

Câteva zeci de ani în urmă, în statul Texas din America, s'au ținut întruniri de reînviere religioasă, de treziri spirituale și de chemare a păcătoșilor la mântuire. Mulți predicatori se bucurau când puteau spune că la întrunirea de acolo s'au hotărât pentru Hristos un număr mare de oameni. Nu tot așa a putut spune și predicatorul Dean Brown din Yale. El a ținut o întrunire în munții din Nordul Carolinei cu o bisericuță mică. La întrunirea aceasta a fost adus la Hristos un singur suflet. Mai târziu acest suflet a devenit o mare binecuvântare pentru biserică Domnului. Au fost prin acest singur suflet câștigate atâtea suflete pentru Hristos și astăzi toată lumea îl cunoaște pe predicatorul baptist George W. Truett.

Chemarea lui Garibaldi

Când Garibaldi, marele patriot Italian, s'a ridicat să apere și să elibereze Italia, a spus: „Eu nu am bani, nu am hrană, nu am îmbrăcăminte, nu am magazine pline, nu am resurse. Fiecare om, care vrea să sufere, să rabde foame, sete, rușine, să se predă, și fiecare care înbește Italia, să mă urmeze.” Și acei cari s'au ridicat și au răspuns acestei chemări eroice, au fost neînvinși.

Cam așa chemare are și Biserica lui Hristos de azi. Cam așa ceva a cerut și cere Domnului Isus oamenilor cari vor să-L urmeze. „Cine vrea să vină după Mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze”. Vrei să faci aceasta? Vei fi nebunul. Nu va fi pe pământ vreo forță sau putere care să te poată doborî.

Salvarea prin Noul Testament

Un credincios care făcea de veghe într-o noapte, a fost atacat de necunoscuți. Dintre aceștia unul a tras asupra credinciosului cu revolverul. Un glont, l-a atins pe credincios în piept. Cum în buzunarul credinciosului se afla un Nou Testament legat în piele și cu foile subțiri, glonțul ajungând în Noul Testament, a răcosat și în loc să ajungă în inimă, a luat altă direcție. Datorită Noului Testament, credinciosul a scăpat numai cu o rană dureroasă în loc să fie omorât pe loc. Evanghelia scapă sufle-

tul de chinurile iadului și scapă și trupul de multe, multe pericole.

Carneteiul pierdut

Un student mergea regulat la biserică care predica un predicator foarte bun. Avea el în fiecare predică a lui ceva pentru sufletul fiecărui ascultător. După fiecare predică studentul scria într-un carnetel ceace lua el pentru sine. Fără să fi vădit acest carnetel era o cristalizare a marilor adevăruri creștine, aplicate pentru viața personală. Odată plimbându-se prin parc, a voit să scoate ceva din buzunar și din nebagare de seamă a scăpat și carnetul care a căzut jos. În următorul studentului mergea un altu. Văzând carnetelul jos, s'a aplecat și l-a luat. Cam pe carnetel nu era scris numele nimeni, l-a băgat în buzunar. Ajuns acasă l-a cecut. Erau cuvinte parele anume alese pentru sufletul lui. Fără să fi vădit cece mai mult adevăr pentru el. L-a cecut până la capăt, l-a recetit de mai multe ori. Cuvintele din carnetel au avut atât efect asupra lui că, s'a aplecat pe genunchi și s'a predat Domnului. A avut Evanghelia putere și pentru tine să te aduci la Hristos?

INTREBĂRI

1. Cine a fost băgat de vin în sicințiu?
2. Cine a mâncat toată pâinea din cer și tot nu s'a săturat?
3. Cu a spus Dumnezeu scolarile să întreb și tu să mă înveți?
4. De unde a plătit Domnul Arca Teștamentului?
5. De câți ani a fost Adam când a început să cheme numele Domnului?
6. Cum a chemat șarpele pe care înălțat Moise în pustie?
7. Cum se cheamă locul unde s'a murit Moise?
8. Cum se cheamă locul pe care s'a început zidirea turnului Babel?

(În Nr-ul viitor vom da răspunsurile.)

ANDREI MOISE

Să ne petrecem fiecare zi ca și cum va fi cea din urmă a noastră, fără turbare, fără amăgiri, fără mișelie.

Narcu Aure

Am băgat de seamă că virtutea singur ajunge, ea să trăiești fericit.

Palma

Fă binefacere fără să te gândești să cu dobândă.

De spiritul Mântuitorului, omul jertve poate apropia.

We